GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḐI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ XLIX.

SĔ PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondenţĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicar

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 284. Vinerĭ, 19 (31) Decemvre. 1886.

NOU ABONAMENTU
la
„GAZETA TRANSILVANIEI.“

Cu I Ianuariu 1887 st. v., se va începe **unŭ nou abonamentŭ**, la care invitămŭ pe toţi onoraţii amicĭ și sprijinitorĭ ai fóiei nóstre.

Prețulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:	Pentru România și străinătate:
pe trei lunĭ **3 fl.**	pe trei lunĭ **10 francĭ**
„ șése „ 6 „	„ șése „ **20** „
„ unŭ anŭ **12** „	„ unŭ anŭ **40** „

Abonarea se póte face mai ușorŭ și mai repede prin **mandate postale**.

Abonaţilorŭ de păn'acum li-se recomandă a însemna pe cuponŭ numĕrulŭ fășiei sub care au primitŭ ḑiarulŭ.

Domnii carĭ se vorŭ aboná din nou sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arĕta și posta ultimă.

Administrațiunea.

Leitŭ tată-sĕu.

Brașorŭ, 18 Decemvre 1886.

In ḑilele aceste a debutatŭ înaintea alegătorilorŭ sĕi din Ocna-Sibiiului și Dr. Stefanŭ Tisza, fiiulŭ ministrului preşedinte ungurescŭ, c'unŭ discursŭ-programŭ.

A vorbitŭ despre financele statului, carĭ stau rĕu de totŭ; a găsitŭ, că se mai potŭ îndrepta lucrurile prin cruţare și prin îmbunătăţirea stărilorŭ economice, dér modulŭ de lecuire nu l'a arătatŭ, ceea ce i se póte ierta fiindŭ încă tinĕrŭ și fără esperienţă și necunoscêndŭ încă puterea ce-o esercitéză asupra guvernului pătura „iluștrilorŭ patrioţĭ“; a mai făcutŭ și politică esternă repeţindŭ vorbele tată-sĕu, că politica monarchiei reclamă independenţa și desvoltarea pacĭnică a popórelorŭ din peninsula balcanică; vorbì în fine și de cestiunea naţionalităţilorŭ.

Ne așteptamŭ ca celŭ puţinŭ pe acestŭ terêmŭ alŭ raporturilorŭ cu naţionalităţile sĕ-lŭ vedemŭ pe tînĕrulŭ Tisza desvoltândŭ idei proprii, ce și le-a pututŭ câștiga în timpulŭ studielorŭ sale.

Pe câtŭ scimŭ Dr. Stefanŭ Tisza a făcutŭ studiele sale juridice la universitatea din Berlinŭ, unde ómenii suntŭ dedaţĭ a judeca lucrurile cu mai multă rĕcélă și seriositate. S'ar fi pututŭ aștepta dér ca tînĕrulŭ jurisconsultŭ sĕ dovedéscă la rêndulŭ sĕu, ca unulŭ ce face parte din noua generaţiune, că șĭ-a însușitŭ unŭ modŭ de gândire mai realŭ și mai independentŭ.

Acésta așteptare însĕ nu s'a împlinitŭ. Dr. Stefanŭ Tisza n'a desvoltatŭ în cestiunea naţionalităţitorŭ nicĭ o ideă mai de Dómne ajută. După unŭ raportŭ alŭ ḑiarului „Kolozsvar“ elŭ s'a pronunţatŭ în acéstă cestiune în modulŭ următorŭ:

„Atâtŭ situaţiunea grea esterióră, câtŭ și relaţiunile nóstre financiare facŭ sĕ dorimŭ, ca între diferitele naţionalităţĭ ale patriei nóste sĕ esiste raporturĭ bune și o pace durabilă. Statulŭ maghiarŭ l'au înfiinţatŭ antecesorii noștri, geniulŭ maghiarŭ l'a creatŭ și elŭ trebue sĕ fiă și sĕ rĕmână maghiarŭ; acesta este scopulŭ guvernului, atâtŭ astăḑi, câtŭ și în viitorŭ, dér elŭ nu va împedeca niciodată, ca naţionalităţile sĕ-șĭ cultive și sĕ'șĭ desvolteze limba și cultura, ba se va nisuì chiar a-o înainta.“

„Și într'adevĕrŭ, décă se redică plângerì din sînulŭ naţionalităţilorŭ în contra acestei direcţiunĭ, așĭ dorì sĕ mi se arate unŭ statŭ în Europa, unde naţionalităţile se bucură de-o libertate și egalitate de dreptarĭ mai mare, ca la noi. Védă care este sórtea naţionalităţilorŭ în alte state și sĕ spună apoi sincerŭ, décă dorescŭ, ca și noi sĕ urmămŭ o asemenea politică faţă cu ele?.... Și orĭ-câtŭ de multă silinţă șĭ-ar da unii — în contra cărora trebue sĕ pășimŭ cu stricteţa cea mai rigorósă — de-a învenina sentimentulŭ patrioticŭ a cetăţenilorŭ românĭ ai patriei, sunt convinsŭ totușĭ, că maioritatea cea fórte mare a lorŭ sunt totŭ așa de credincioșĭ fii ai patriei, precum sunt membri credincioșĭ ai naţionalităţii lorŭ. Mĕ întăresce în acésta credinţă și împrejurarea, că în șirurile vóstre, onoraţilorŭ mei alegătorĭ, este representatŭ pe deplinŭ și elementulŭ românŭ.“

Va se ḑică Tisza fiiulŭ n'a ḑisŭ nicĭ mai multŭ nicĭ mai puţinŭ decâtŭ ceea ce amŭ auḑitŭ de atâtea orĭ spuindu-se din partea lui Tisza tatălŭ. Prin acésta ne-a doveditŭ că sciă sĕ respecteze părerile părintelui sĕu, că a resfoitŭ și a cetitŭ cu atenţiune enunciaţiunile sale, dér că n'are o părere propriă, nicĭ pentru presentŭ, nicĭ pentru viitorŭ.

Nu cunóscemŭ capacitatea spiritualŭ a noului deputatŭ alŭ Ocnei, dér foile unguresci ne spunŭ, că este talentatŭ. Cu atâtŭ mai regretabilă e în casulŭ acesta împrejurarea, că unŭ bărbatŭ din noua generaţiune maghiară, care este póte chiămatŭ a juca încă unŭ rolŭ însemnatŭ în mijloculŭ poporului sĕu, este așa de multŭ lipsitŭ de idei sănătóse și de sentimente în adevĕrŭ liberale, încâtŭ sĕ nu fiă în stare a se avênta ceva mai presusŭ de vederile mărginite și pasionate ale politicilorŭ militanţĭ maghiarĭ de astăḑĭ.

Ḑice Dr. Stefanŭ Tisza, că ar voì sĕ i se arate unŭ statŭ în Europa, unde naţionalităţile se bucură de-o mai mare egalitate de dreptŭ și libertate, ca la noi.

Noi amŭ dorì sĕ ne spună tinerulŭ Tisza, în care statŭ constituţionalŭ din Europa nu au popórele diferite multŭ mai mare libertate, ca la noi? Unde se mai pomenesce, ca pentru multe milióne de locuitorĭ statulŭ sĕ nu ridice din visteria sa măcarŭ o singură scólă cum se cade și cum cere trebuinţa, libertatea și egalitatea de dreptŭ? Unde s'a mai auḑitŭ, ca într'o ţéră așa de mare ca Transilvania, aprópe trei părţĭ dintre locuitorĭ, sĕ fiă eschișĭ dela funcţiunile publice și în judeţe cu sute de mii de locuitorĭ sĕ se conducă administraţiunea și justiţia de funcţionarĭ, carĭ nu cu cunoscŭ de locŭ limba poporului?

Acéstă libertate și egalitate de dreptŭ este în adevĕrŭ ne mai pomenită în Europa civilisată.

Nu așa înţelegŭ libertatea și egalitatea Belgianii de pildă, căcĭ altfelŭ nu le-ar fi datŭ în gândŭ tocmai acum sĕ redice o universitate deosebită pentru poporaţiunea flămândă cu limba acesteia.

Se asigură, că Tisza fiiulŭ ar fi mai liniștitŭ pe alegĕtorii sĕi, că elŭ va combate orĭ-ce mĕsură, care ar puté impiedeca desvoltarea limbei și culturei naţionalităţilorŭ. De ce nu stăruiesce dér pe lângă tatălŭ sĕu, ca sĕ se casseze legionulŭ de mĕsurĭ, ce n'au altŭ scopŭ decâtŭ a impiedeca acésta desvoltare? De ce nu stăruiesce ca sĕ se împlinéscă odată vechia dorinţă a Românilorŭ de-a avé o propriă universitate, care sĕ asigure progresulŭ limbei și alŭ culturei lorŭ?

Sĕ încetămŭ însĕ cu aceste întrebărĭ, ca — feréscă Dumneḑeu — sĕ nu ni se impute că voimu sĕ „înveninămŭ patriotismulŭ junelui deputatŭ“ și sĕ-lŭ facemŭ sĕ alerge și elŭ, ca tată-sĕu, după sobolĭ.

Mărturisimŭ, că n'avemŭ nicĭ o intenţiune ostilă faţă cu Tisza-fiiulŭ, ne pare numai rĕu din tótă inima, că nu ne-a datŭ ocasiune de a-i face altŭ complimentŭ, decâtŭ că este *leitŭ tată-sĕu.*

Manifestulŭ Germanilorŭ din Boemia.

Deputaţii germanĭ, carĭ au eșitŭ din dieta boemă, au adresatŭ „Către poporulŭ germanŭ din Boemia“ unŭ manifestŭ, pe care-lŭ resumămŭ în următórele:

»Implinindu-ne cu fidelitate datoria în dieta boemă, ne-amŭ datŭ silinţa sĕ aducemŭ la valóre interesele naţionale și politice cele mai esenţiale ale poporului germanŭ din Boemia—anularea ordinaţiunei din 1880 privitóre la limbă și asigurarea teritoriului germanŭ după limbă prin delimitarea naţională a ocolurilorŭ pentru justiţiă și administraţiune politică. De repeţite orĭ amŭ propusŭ acésta în dietă și, cu tóte că nicĭ la desbaterile comisiunei, nicĭ la tractările dietei n'amŭ fostŭ întêmpinaţĭ cu prevenire, speramŭ că ni-se va recunósce în fine dreptulŭ nostru și, după ce ordinaţiunea dela 23 Septemvre a. c. privitóre la limbă a înrĕutăţitŭ în modŭ simţitorŭ situaţiunea Germanilorŭ din Boemia și a măritŭ amărĭciunea deja esistentă, amŭ ţinutŭ și acum ca o imperiósă datoriă sĕ aducemŭ din nou în desbaterea actualei sesiunĭ a dietei acéstă importantă afacere. Nu ne așteptamŭ sĕ se priméscă propunerile nóstre, dér n'amŭ creḑutŭ, că dreptele cererĭ ale poporului germanŭ sĕ nu se găséscă nicĭ măcarŭ demne de desbatere. Prin hotărîrea dela 22 Decemvre c., maioritatea dietei boeme a eschisŭ dela orĭ-ce desbatere propunerile nóstre ce ţinteau a aduce pace în ţérŭ, ofensândŭ fórte gravŭ prin acestŭ refusŭ simţĕmêntulŭ naţionalŭ alŭ poporului germanŭ din Boemia. Dér cu acésta s'au ofensatŭ și convingerile poporului nostru despre drepturile publice ce suntŭ valabile în Austria. Nouĕ ni se opune așa numitulŭ dreptulŭ publicŭ boemŭ. Acea hotărîre, nimicindŭ încercarea nóstră d'a aduce la valóre drepturile și interesele poporului ce lŭ representămŭ, spre a reda prin acésta patriei nóstre pacea dorită, ne-a silitŭ sĕ părăsimŭ dieta boemă, care s'a închisŭ dinaintea celorŭ mai importante cererĭ ale nóstre, declarândŭ că nu mai putemŭ participa la desbaterile acestei diete și că vomŭ sta departe de ea, până când ni se vorŭ oferi garanţii pentru o obiectivă apreţiare a gravaminelorŭ și propunerilorŭ nóstre. Amŭ făcutŭ acésta liberĭ de pasiune, după matură chibzuinţă și firmŭ convinșĭ, că nu putemŭ lucra altfelŭ în faţa atitudinei maiorităţii dietei. Tóte acestea vi le aducemŭ la cunoscinţă, esprimândŭ încrederea, că sunteţĭ și veţĭ rĕmâné de acordŭ cu noi și că veţĭ consimţi cu hotărîrea nóstră, ce amŭ luat'o pentru mântuirea, dreptulŭ și onórea nóstră a tuturora. Noua situaţiune cere nouĕ și grele datorii dela noi toţĭ și pentru ajungerea scopului trebue sĕ fimŭ totdéuna conduşĭ de seriositate morală, de statornicia și unire. De aceea ţineţĭ în memoriă tóte aceste virtuţĭ și urmaţĭ vechiului apelŭ ce vi l'amŭ mai adresatŭ în timpurĭ grele. »*Germanĭ din Boemia, fiţĭ uniţĭ și tarĭ!*« (Urméză subscrierile deputaţilorŭ).

Partida Cehilorŭ tinerĭ.

In ḑiua de Crăciunŭ, 25 Decemvre n., partida Cehilorŭ tinerĭ a ţinutŭ în Praga o adunare.

Dr Eduard *Gregr* deschide desbaterile printr'unŭ discursŭ. „Eșirea deputaţilorŭ germanĭ din dietă, ḑise elŭ, e unŭ evenimentŭ importantŭ, vrednicŭ de amintire. »Dér pe mine nu mĕ spariă acésta, nu e nicĭ o nenorocire. (Aplause îndelungate). Cehii au făcutŭ multe prostii în viéţa lorŭ politică. Una din cele mai marĭ a fostŭ abstinenţa. Aducă-le ea Germanilorŭ aceleașĭ fructe, ca Cehilorŭ“. Fiăcărui Cehŭ adevĕratŭ trebue sĕ i se frângă inima, când cei mai bunĭ bărbaţĭ ai poporului cehŭ pledează pentru învĕţarea limbei germane. (Strigărĭ: Scandalŭ!) „Aceștĭ bărbaţĭ nu o facŭ acésta din lipsa de patriotismŭ, ci *spiritulŭ lorŭ e înegguratŭ*, suferŭ de o rea nălucire. Mai nainte Germanii au înpilatŭ, prădatŭ și omorîtŭ, mai târḑiu sub pretextulŭ lăţirei culturei au căutatŭ sĕ ne răpéscă ce avemŭ mai sfântŭ, limba maternă. Noi, Cehii, pe când Germanii zăceau încă pe peile lorŭ de ursŭ și mâncau ghindă, amŭ cultivatŭ deja ogórele nóstre și amŭ coptŭ colacĭ. (Aplause detunătóre și îndelungate) Cehii încércă ei înșișĭ sĕ se germaniseze.« (Strigărĭ: Rușine!) Décă unulŭ din cei mai

bunĭ regĭ boemĭ, George Podiebrad, a pututŭ domni fără cunoscința limbei germane, *pentru ce sĕ nu fiă în stare fiecare din noi a'șĭ ajuta mai departe fără cunoscința limbei germane?* Din Germania nu póte veni binecuvêntare pentru Cehĭ, acea trebue sĕ o căutămŭ *numai în Ostŭ* la frații slavĭ în Rusia". (Aplause nesfêrșite.)

Totŭ așa au vorbitŭ și alțĭ deputațĭ, închiḑêndu-se apoi adunarea.

Realegerea prințului Alexandru de Battenberg.

„Wiener Tagblatt" scrie, că întrevederea deputațiunei bulgare cu prințulŭ Alexandru pare a fi de mare însemnătate. Bulgarii ar fi hotărîțĭ sĕ realégă pe prințulŭ de Battenberg, după ce candidatura prințului de Coburg nu va fi isbutitŭ. D. Stoialoff a fostŭ primitŭ ântêiu de prințulŭ Alexandru la Darmstadt, unde se ducea cu scopulŭ de a produce o întrevedere a deputațiunei întregĭ cu prințulŭ, care s'a declaratŭ dispusŭ sĕ se reîntórcă la Sofia.

Acelașĭ ḑiarŭ crede a sci, că prințulŭ Alexandru va merge la Bucurescĭ sĕ visiteze pe regele României, ca sĕ fiă mai aprópe de granițele bulgărescĭ.

»Nezavissima Bolgaria" ḑice, că astăḑĭ prințulŭ Alexandru de Battenberg, prințulŭ Ferdinand de Coburg și comitele Gabriel Peiacevicĭ suntŭ candidații, carĭ au sĕ fiă luațĭ în seriosŭ și a cărorŭ alegere ar putea-o lua în considerațiă Sobrania. In casulŭ când Battenberg n'ar putea fi alesŭ, cei mai mulțĭ sorțĭ de reușită ar avea Peiacevicĭ, fiindŭ de origină bulgară.

Manifestațiunile Grănițerilorŭ.

Adresa Grănițerilor din cercul Rodnei.

Prea stimațilorŭ domnĭ Dănilă Lica și Gavrilă Manu, advocațĭ în Bistrița.

Din incidentulŭ așternerei gravaminelorŭ nóstre la treptele Tronului întêmplată prin D-Vóstre ca representanții și mandatarii noștri în audiența din 11 Noemvre a. c., subscrișii grănițerĭ și descendențĭ de grănițerĭ venimŭ pe acéstă cale a Vĕ esprima cea mai profundă și cordială mulțămire și recunoscință pentru acestŭ pasŭ energicŭ și bărbătescŭ, întreprinsŭ în favorulŭ și în interesulŭ nostru, — venimŭ a Vĕ asigura, că cele espuse în acea plânsóre suntŭ eflucsulŭ adevĕratŭ alŭ sêmțemintelorŭ nóstre, suntŭ capiă fidelă a durerilorŭ și nĕcasurilorŭ nóstre, cè ne băntue în o mĕsură neesprimabilă, — venimŭ a Vĕ declara sĕrbătoresce, că aderămŭ întru tóte și aprobămŭ cu trupŭ și sufletŭ modulŭ de procedere, abnegațiunea și curagiulŭ civicŭ, cu care a-'Țĭ înfruntatŭ și bravatŭ tóte piedecile și greutățile ce ne stau în cale întru apropiarea și espunerea durerilorŭ și nevoilorŭ nóstre la *Treptele Inaltului Tronŭ*, la piciórele Prea bunului nostru Impĕratŭ și Rege apostolicŭ.

Asigurându-Vĕ despre încrederea nóstră neclătită, suntemŭ cu tótă stima.

Rodna vechiă, 5 Decemvre 1886.

Grănițerii din comuna Rodna-Vechiă: Clemente Lupșai, parochulŭ Rodnei, Pantelimonŭ Domide c. r. căpitanŭ în pensiune, cavalerŭ ord. rusŭ S-ta Ana, proprietarŭ în Rodna-nouă și veche, pos. a crucei c. r. militare pentru merite, decorațiunea de resbelŭ, a medaliei c. r. de resbelŭ, a crucei c. r. pentru servițiu II classă. Membru comitatensŭ în Rodna-veche și nouă. Avacomu Anca, Zaharia Bindiulŭ, Gerasimŭ Domide, preotŭ coop. gr. cat., Silvestru Mureșanŭ, grănițerŭ-proprietarŭ, Macarie Popŭ, Dănilă Gușa, Pamfirŭ Scripețŭ, Ioanŭ Partene, Anchidimŭ Scripețŭ, Larionŭ Sângeorzanŭ, Pamfirŭ Piorașiu, Necita Maricuțiu, Vartolomei Hașbeiu, Necita Domide, Grigore Moldovanŭ, George Gusia, Sevestianu Paiușiu, Stefanŭ Gușă, Mihailă Cârdanu, Manoilă Bureaca, Scridonŭ Domide, Precubŭ Grapini, Macedonŭ Popŭ, Artene Cotulŭ, Silvestru Cotulŭ, Pamfirŭ Slăvócă, Maftei Alesandru, Antonŭ Steopanŭ, Arsente Gușă, Iacobŭ Gușă. Vartolomei Cozonacŭ, Alexandru Cotulŭ, Onofrimŭ Cotulŭ, Alexandru Anca, Masimu Porculŭ, Larionŭ Porculŭ, Vasilià Mureșianu, Constantinŭ Mureșianu, Odohimŭ Leșanu, Alexa Cardanu, Danila Sol:anu, Demianŭ Alexandru, Toma Anca, Filimonŭ Leșianu, Pantilimonŭ Boldișiu, Ostace Paiușiu, Vasile Tolfă. Maftei Boldișiu, Sidonu Bindiu, Leonŭ Morozanu, Niculai Mănăstire, Nica Croitoru, Florianu I. Porciu, Calistru Flămêndu, Saviru Scripițiu. Gavrilŭ Sangeorzanu, Lazaru Uriche, Pavelŭ Lipanŭ, Terente Bureaca, Teodorŭ Beleiu, Gavrilŭ Cardanŭ, Iónŭ Piorașiu, Samsonŭ Domide, Stefanŭ Finceru, Ilarionŭ Bindiu, Macedonŭ Luchi, Ionŭ Anca, Andreianŭ Porciu, Anchidimŭ Munteanu, Cirilŭ Tirșiulŭ, Arsente Migovanŭ, Niculai Gușia, Ionŭ Mateiu, Ionŭ Luciu, Ilie Porcius, Gavrilă Boldișiu, Grigore Scripetiu, Onofrimŭ Ciciocŭ, Demianŭ Lipanŭ, Condrate Matei, Stefanŭ Grapini, Sevestianŭ Grapini, Iosifŭ Steopanŭ, Pamfirŭ Steopanŭ, Tănase Maricuțŭ, Procopiu Paiușŭ, Nicolae Folfă, Procope Domide, Gerasimŭ Porculŭ, Toma Domide, Domide Flamă, Domide Cozonacŭ, Iochimŭ Cozonacŭ, Antonŭ Popŭ, Andrei Cozonacŭ, Toma Mateiu, Ionŭ Scripețŭ, Sidonŭ Bouțiarŭ, Vasile Cărbune, Donică Luchi, Artene Flama, Maftei Bindiu, Masimŭ Anca, Marțianŭ Filipoiu, Toma Steopanŭ, Nica Coșarcă, Stefanŭ Cardanŭ, Masimŭ Popŭ, Ionŭ C. Popŭ, Iacobŭ Domide, Ionŭ Boldișiu, Doniză Anca, Ciforŭ Cârdanŭ, Doroftei Cârdanŭ, Mironŭ Popelea, Scridonŭ Popelea, Danilă Belciu, Gavrilă Talfă, Mafteiu Cârdanŭ, Demianŭ Steopanŭ, Petru Boldișiu, Iacobŭ Boldișiu, Calistru Cruitorŭ, Romanŭ Boldișiu, Ilie Dobra Antonŭ Steopanŭ, Gregore Anca, Acsente Domide, Constantinŭ Cotulŭ, Dorofteiŭ Mureșanŭ, Pantilimonŭ Filipoiu, Vasile Tapalagă, Pantelemonŭ Cotulŭ, Filipŭ Flama, Larionŭ Steopanŭ, Gregore Bureacă, Ionŭ Gușă, Toderŭ Beleiu, Andronŭ Porculŭ, Gavrilă Pomuhaciu, Ionŭ C. Anca, Gavrilă Alecsandru, Simionŭ Pr. Domide, .Dorotei Bursacă, Ilie T. Domide, Scridemŭ S. Domide, Alecsandru Cotulŭ, Macavei Cotulŭ, Ionŭ Berende, Grigorașŭ Flama, Iosifŭ A. Beleiu, Dumitru Slăvócă, Onofrimŭ Bindiu, Ostace Anca, Simionŭ I. Domide, (prin Silv. Mureșanu.)

(Subscrierile vorŭ urma.)

SCIRILE ḐILEI.

Vicespanulŭ comitatului *Ciucŭ*, după cum scrie »Székely Nemzet,« în reportulŭ sĕu făcutŭ cu ocasiunea ultimei adunărĭ comitatense, arătă între altele, că atâtŭ comitatulŭ peste totŭ, câtŭ și comunele singuratice dela graniță au de a suferi marĭ *conturbărĭ din partea vecinilorŭ locuitorĭ din Moldova și România.* Vorbì vicespanulŭ despre încalcările de granițe, ḑicêndŭ între altele: »Violările datéză încă din anulŭ 1834, în mai mare mĕsură însĕ au începutŭ în 1853, ér în decursulŭ acestui anŭ au ajunsŭ a fi de ne mai suferitŭ, și ceea ce bate mai multŭ la ochĭ este, cu dreptŭ cuvêntŭ, împrejurarea, că se esecută prin intrevenirea miliției. O parte însemnată din muntele acestui comitatŭ, așa numitŭ muntele »Solyomtár,« a fostŭ ocupată. Peste apa Ciobana au rădicatŭ podurĭ pe teritoriu ungurescŭ. S'a ocupatŭ mai întregŭ muntele „Kerekbükk« începêndŭ dela comuna „Szépviz," precum și o parte însemnată din muntele »Apahavas! Demarcațiunea de graniță prin părțile așa dise »Égetmező,« »Aldomás" și „Lokut" s'a făcutŭ după arbitriu, trecêndŭ în mare mĕsură pre teritoriulŭ nostru. Mai multe din pichetele nóstre, edificate cu spese însĕmnate, au fostŭ aprinse, locuitorii noștri dela graniță sĕ maltratéză, ba și în posesiune suntemŭ conturbațĭ, așa încâtŭ tóte acestea fără rușinea lașității nu se potŭ suferi mai multŭ. Despre fiăcare casŭ singuraticŭ se face de repețite orĭ arătare la ministeriu și resultatulŭ este, că »după investigațiunile făcute din partea României nu s'a adeveritŭ complinirea faptului, că nu s'au pututŭ afla cine suntŭ respectivii supușĭ românĭ." Când am intervenitŭ cu mână mai puternică, am fostŭ avisatŭ: »sĕ mergŭ pe calea legală." Am amintitŭ acestea, ca sĕ nu fiu trasŭ la rĕspundere pentru negligență."

—x—

In afacerea estradării criminalilorŭ refugiațĭ în străinătate, ministrulŭ de justiția *Fabiny* a adresatŭ o ordinațiune-circulară cătră tóte autoritățile juridice din țéră, în care ordonă, ca în casŭ, când s'ar cere estradarea unui criminalŭ dela unŭ statŭ neînvecinatŭ, documentulŭ ce are sĕ servéscă ca basă a estradării (ordinulŭ de arestare, sentința ș. a.) trebue sĕ se presinte ministrului în atâtea esemplare, ca sĕ se póta trimite câte unulŭ din ele tuturorŭ acelorŭ state, prin care are sĕ se facă transportarea criminalului. Aci se observă, că și autorității austriace trebue sĕ i se trimită unŭ astfelŭ de esemplarŭ.

—x—

Comisiunea austro-ungaro-română pentru regulare granițelorŭ, care s'a ocupatŭ mai multŭ timpŭ în Viena cu aplanarea și regularea cestiunilorŭ pendente, privitóre la granițe, între Austro-Ungaria și România, 'șĭ-a sistatŭ lucrurile înainte de sĕrbătorĭ și amêndoiu comisarii românĭ, generalulŭ Constantin *Baroți* și colonelulŭ Sergiu *Băicoianu*, precum și representanții guvernului ungurescŭ în comisiune, au părăsitŭ Viena. Comisiunea se va întruni însă în curêndŭ, érășĭ în Viena, probabilŭ că în cursulŭ lunei Ianuariu, pentru a reîncepe lucrările. Se asigură, că tractările comisiunei au luatŭ până acum unŭ cursŭ favorabilŭ și e speranță indreptățită, că resultatulŭ acelora vorŭ pune capĕtŭ în modŭ mulțămitorŭ multelorŭ certe pendinte de anĭ de ḑile.

—x—

Dr. Teodor Oppolzer, consiliarŭ aulicŭ, profesorŭ de astronomiă și geodesiă s perióră la Universitatea din Viena, a muritŭ în 26 Decemvre în vêrstă de 46 de anĭ. Oppolzer îșĭ câștigase renume europeanŭ prin activitatea sa scienţifică.

—x—

D-lŭ *Iulianŭ Popescu*, amploiatŭ la institutulŭ de creditŭ și economii „Albina," șĭ-a încredințatŭ de soțiă pe d-șóra *Valeria Popŭ* din Mihalțŭ.

—x—

In comitatulŭ *Ciucŭ* au fostŭ împușcațĭ în cele dintêiu trei sêptĕmânĭ 6 urșĭ.

—x—

In *Panciova* s'au mai ivitŭ două casurĭ mortale de *coleră*, în *Hertelendifalva* unŭ casŭ. In *Zips* colera e în scădere.

—x—

Poliția din *Pesta* a publicatŭ o cărticică întitulată, ungaresce negreșitŭ: „Insemnare alfabetică și scurtă descriere personală a individilorŭ ținuțĭ în evidență la poliția de statŭ r. ung. din Budapesta și cu trecutŭ pătatŭ," și care pe 200 de pagine conține numele a 2350 individĭ cu trecutŭ pătatŭ. Ministrulŭ de interne a recomandatŭ acestŭ „lexiconŭ" autoritățilorŭ polițienescĭ din provinciă și comandelorŭ de gendarmeriă.

—x—

Se raportéză din Viena, că acolo circulă din nou *losurĭ din 1864 false* și anume două falsificate de câte 50 fl., unulŭ cu Seria 1586 Nr. 26, altulŭ cu Seria 1578 Nr. 14. Poliția publică semnalementele vênḑĕtorului.

FOILETONŬ.

Colindele.

(Urmare).

Șeḑĕtórea.

La cea casă mare
Lerui Dómne.
Este-o șeḑĕtóre
De fete fecióre,
Tóte 'șĭ torcŭ fuióre;
Num'o dalbă fată
Șéde supĕrată
Pe firŭ, ce firéză.
Ochii-i lăcriméză,
Că pe ea n'o datŭ
Dup'unŭ împĕratŭ.
Ficuță, ficuță
Nu fi nebunuță
Că la 'mpĕrățiă
Trebe avuțiă,
Și la 'mpĕrătésă
Trebe hain'alésă.
La noĕ cumnațĭ
Noĕ cai gătațĭ.
La noĕ cumnate
Sumne 'mpăturate,
Și la 'mpĕrătésă
Haină de mătasă.

Calulŭ din alergătóre.

Frundă verde-unŭ Domnuțŭ mare
Leru, Leru șĭ-a nostŭ Domnŭ.
Pórtă murgu 'n lergătóre
Și-lŭ duce din grajdŭ în grajdŭ
Imbie-lŭ cu de mâncatŭ
Cu grâu roșu vênturatŭ
Cu ferdii amĕsuratŭ,
Dup'acea l'o-adăpatŭ
Cu vinŭ roșu strecuratŭ
Prin cornuțulŭ năframii
Pe crucile sabiei.
Astăḑĭ Lunĭ șĭ mâni'i Marțĭ
Vine têrgulŭ la Galațĭ,
Vine têrgulŭ la Ciceu
Vinde-te-oiu murguțul meu.
Vinde-mĕ Domnițulŭ meu
De-i sci cere prețulŭ meu
Prețulŭ meu 'sŭ noĕ buțĭ
Noĕ buțĭ cu banĭ mĕrunțĭ.
Câțĭ cai o fostŭ lăudațĭ
Toțĭ în mare 'sŭ înecațĭ,
Numai eu nelăudatŭ
In mare nu te-am 'necatŭ,
Noĕ ape te-am trecutŭ
Noĕ ape fără fundŭ.
Nicăirĭ nu te-am udatŭ
Numa'n cornŭ la căpenégŭ
Și-acolo m'am piedecatŭ
In sfârgoșŭ
Dela paloșŭ
De rânzanŭ
Dela pintenŭ.

Ciutele și cerbii.

La munțĭ ninge, plouă
Cistrai Domnuțŭ bunŭ.
La șesŭ cade rouă
Ciute, cerbĭ, sosea
Apa de a bea
Și se hodinea;
Erba o păscea,
Apa din isvóre,
Erba din rezóre,
Junele-'i ḑice:
Sui córnele mele,
Eu tare te-oi duce
Peste munțĭ cărunțĭ.
La d'umbre de nucĭ,
Suntŭ fântâne recĭ
Și fete de grecĭ,
Și tu sĕ-țĭ alegĭ
Dómnă ĕstorŭ curțĭ
Noră la părințĭ.

Fata română.

Josŭ la țéra Talenéscă
Florile d'albe.
Este-o fătă românéscă
Nu-i feciorŭ s'o adeléscă.
June bunŭ o-adălì
Murgu și l'a potcovì
Cu potcóve de aramă
Sĕ soséscă mai cu sémă
Și cu cuie de argintŭ
Sé soséscă mai curêndŭ,
Căcĭ murguțulŭ 'lŭ înșela
Și acolo de sosea
Fic'aprinse-a lăcrima
Junele o măngăia:
Tacĭ fiiuță nu totŭ plânge
Nu vĕrsa lacrimĭ cu sânge,
Cá te oiu trece peste munțĭ
Peste munțĭ la d'albe curțĭ,
La surorĭ necunoscute
La cumnate neîntrebate
Și-i vedea pe sócra ta
Și-i gândi că-i maică-ta,
Și-i vedea pe socrulŭ tĕu
Și-i gândi că-i tatălŭ tĕu.

Bradulŭ, Tisa și Plopulŭ.

Maica Sântă se luară,
Domnului Dómne.
Cu Fiiulŭ sântŭ se duseră
Pe piciorŭ de munte 'n susŭ
Unde-i drumulŭ curmeḑișŭ
Pe drumŭ greu se ostenea
Punea josŭ și hodinea:
Ḑice cătr'unŭ brăduțŭ verde:
Stăi brăduțŭ și mĕ d'umbresce.
Bradu-a statŭ și o d'umbritŭ
Precesta l'o fericitŭ;

Ce trebue sĕ facă bisericile nóstre.

Cu acéstă cestiune, discutată din parte-ne în mai mulţĭ articulĭ, se ocupă şi fóia maghiară guvernamentală „*Kolozsvár*“ dela 28 Decemvre a. c. Sub titlulŭ afacerĭ române, acéstă fóiă publică unŭ articulŭ, în care, după ce arată că cunoscuta propunere a episcopului reformatŭ Szasz Domokos a provocatŭ unele enunciaţiunĭ din partea foilorŭ române, continuă din cuvêntŭ în cuvêntŭ cum urméză:

Mai multă atenţiune merită doi articulĭ ai „Gazetei« din Braşovŭ, carĭ suntŭ întitulaţĭ: »Misiunea patriotică a bisericilorŭ nóstre.“ Mai înainte „Gazeta“ a împărtăşitŭ în estrasŭ cititorilorŭ sĕi discursulŭ, ce l'a ţinutŭ episcopulŭ Szasz Domokos în comitetulŭ centralŭ alŭ Kulturegyletului maghiarŭ din Ardealŭ, a ḑisŭ, „că elŭ are o importanţă principiară şi s'a feritŭ de orĭ-ce espresiune necuviinciósă“.

„Îndată după acésta au urmatŭ articulii amintiţĭ, a căroră ţintă este, că bisericile române din Ardealŭ şi Ţéra ungurésca, cea greco-orientală şi cea greco-cat. arŭ trebui sĕ nisuiéscă a se avênta la nivelulŭ acela, la care s'a avêntatŭ Szasz Domokos cu propunerea lui pentru salvarea maghiarimei din Ardealŭ. Şi aceste douĕ biserici române ar trebuì sĕ-şĭ dea mâna pentru apĕrarea şi susţinerea elementului românescŭ“.

»Nimenea nu póte rĕdica vre-o obiecţiune contra faptului, ca cele douĕ biserici române sĕ folosésca tóte căile şi mijlócele legale, pentru ca sĕ pótă clădì frumóse biserici, ca sĕ pótă înfiinţa şcóle corespundĕtóre scopului, şi acolo unde cele douĕ confesiuni nu suntŭ în stare a susţine fiecare deosebitŭ şcóle bune, sĕ-şĭ cládéscă cu puterĭ unite şi sĕ-şĭ susţină şcóle bune şi corĕspundĕtóre scopului“.

„Acésta este într'aceea o afacere interióră a acestorŭ douĕ biserici şi noi nu ne amestecămŭ în ea. De vorŭ urma séu nu bunulŭ sfatŭ alŭ „Gazetei“, acésta nu ne privesce. Pe noi ne intereséză obiecţiunile »Gazetei“ din altŭ punctŭ de vedere.“

„Ca totdéuna, aşa şi în acéstă afacere curatŭ culturală, ea amestecă politica înaltă şi susţine, că pe Românĭ partida Deakiană i-a scosŭ din posiţiunile lorŭ naţionale, care va sĕ ḑică din scupcina dela Sibiiu, şi le-a rĕspunsŭ Românilorŭ: „V'amŭ lăsatŭ pe sémă vóstră biserica şi şcóla şi aveţĭ tĕrĕmŭ, unde vĕ puteţĭ cultiva naţionalitatea.“

„Nu este loculŭ a cerceta aicĭ încâtŭ are dreptate „Gazeta“. Dér câtŭ privesce atitudinea bisericelorŭ n'are dreptate când ḑice, că aceste biserici n'ar fi făcutŭ totŭ posibilulŭ din parte-le, pentru ca sĕ împiedece introducerea studiului limbei maghiare în şcólele poporale şi secundare“.

„Cumcă stăruinţele lorŭ au rĕmasŭ fără succesŭ este faptŭ. Décă patriotice au fostŭ aceste stăruinţe atuncĭ, când vedemŭ, că nicĭ în România nu e altmintrelea, că şi acolo trebue sĕ se înveţe în fiecare şcólă limba statului, acésta este altă întrebare.“

„Gazeta“ a consideratŭ ca unŭ periculŭ comunŭ introducerea limbei maghiare în şcólele române şi aşa o consideră şi acuma. După dênsa misiunea patriotică a celorŭ douĕ biserici române ar consta în aceea, ca sĕ pórte rĕsboiu în contra limbei maghiare. Aicĭ apoi şi noi subscriemŭ ceea ce ḑice, că cuvintele sale au rĕsunatŭ în pustiă. Acésta e adevĕratŭ şi décă şi după asta vorŭ rĕsuna: sĕ şĭ-o impute sieşĭ. Bisericele române se vorŭ ferì de-a se apuca de-o muncă atâtŭ de nemulţămitóre pentru plăcerea „Gazetei“. Limba maghiară, ca limbă a statului, se va învĕţa în şcólele naţionalităţilorŭ în propriulŭ lorŭ interesŭ bine înţelesŭ“.

„Caute dér „Gazeta“ altŭ tĕrĕmŭ pentru misiunea patriotică a acelorŭ biserici şi nu ne îndoimŭ, că va şi afla. Ataculŭ în contra morilorŭ de vêntŭ este o zădarnică muncă!“

Vomŭ revenì.

Scirĭ militare.

Rusia. Dela 20 Decemvre se visitéză toţĭ caii din tóte curţile proprietarilorŭ în întregŭ guvernamentulŭ Kielc. Aceia se vorŭ folosi în casŭ de mobilisare la trasŭ şi la încărcatŭ. S'a făcutŭ deja unŭ catastru de cai complectŭ. În acelaşĭ timpŭ se conscriu tóte provisiunile de cereale pentru armata de sudŭ. Din Caucasŭ sosescŭ în continuu, *via* Odessa marĭ transporturĭ de cai. Construirea căii ferate Tarnobrzeg-Kinbica se va face neîntârḑiatŭ din consideraţiunĭ strategice.

Germania. Unŭ ordinŭ, care a sositŭ în ḑilele acestea din Berlinŭ la ministeriulŭ de rĕsboiu din München, arată câtŭ de seriósă e situaţiunea. S'a ordonatŭ adecă sĕ se termine şi sĕ se trimétă câtŭ mai grabnicŭ tablourile de marşŭ comandelorŭ armatei, aşa ca mobilisarea şi mişcarea în marşŭ a unei puterĭ mai marĭ de trupe sĕ se pótă esecuta în timpŭ de abia 24 óre.

Bulgaria. Ministrulŭ de rĕsboiu a ordonatŭ sĕ se introducă în armată limba bulgară în loculŭ celei ruse. Tóte regulamentele sĕ se traducă în bulgăresce. Până se va face acésta, comanda va fi cea rusă. — Sentinţa publicată în procesulŭ şcólei militare a fostŭ primită de toţĭ acusaţii zimbindŭ, esprimândŭ speranţa, că Ruşii îi vorŭ elibera în curêndŭ.

Serbia. Ministrulŭ de rĕsboiu, generalulŭ Horvatovicĭ, avea de gândŭ sĕ trimétă ḑece tinerĭ la academia militară din Petersburgŭ, pentru complectarea statului medicalŭ în armata sêrbéscă. În scopulŭ acesta cerù încuviinţarea guvernului rusŭ, care i-i şi venì prin ministerulŭ de rĕsboiu. Consiliulŭ de miniştri respinse propunerea lui Horvatovicĭ şi hotărì, ca respectivii tinerĭ sĕ fiă trimişĭ la Viena şi Parisŭ. Acéstă hotărîre a consiliului de miniştri a produsŭ mare resentimentŭ în cercurile rusofile.

Mulţămită publică.

După-ce în ḑiuă de 29 Octomvre a. c. la 11 óre a. m. fatala sórte a voitŭ ca 6 familii din celea mai cu stare bună (din comuna Rece-Cristurŭ, comitatŭ Solnocŭ-Dobeca) în timpŭ de 3 ore au devenitŭ prédă focului, ajutatŭ de unŭ vêntŭ contrarŭ, nerĕmânêndu-le nicĭ cina pe o séră, şi prefăcêndu-li-se în cenuşiă totŭ ce au agonisitŭ în unŭ anŭ, dinpreună cu clădirile economice: nobila Dómnă ved. Maria Ilyés, soţia rĕposatului Gavrilŭ Illyés, şi-a întorsŭ ochii părinţescĭ asupra nenorociţilorŭ, dându-le din alŭ sĕu tóte lemnele trebuinciose pentru edificărĭ gratis, precum şi banĭ şi cele de lipsă pentru traiu în mĕsură îndestulitóre, prin carĭ fapte nobile a ştersŭ lacrĕmile acestorŭ nefericiţĭ în tempulŭ de iarnă: prin mine în numele acelorŭ nenorociţĭ i-se aduce mulţămită publică, oftându-i mulţĭ şi fericiţĭ anĭ, spre binele conlocuitorilorŭ sĕi.

În numele susŭ ḑiselorŭ familii nefericite:

Dergea, 26 Decemvre 1886.

Ioanŭ Haţeganu.
v. protopopulŭ eparchial g.-bath.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

VIENA, 29 Decemvre. — Adresândŭ „Neue Freie Presse“ întrebarea telegrafică către ataşatulŭ militarŭ germanŭ Villaume din Petersburgŭ, primì rĕspunsulŭ, că sgomotulŭ ce s'a împrăştiatŭ cu privire la dênsulŭ e o invenţiune rĕutăciósă.

BELGRADŬ, 29 Decemvrea. — Comisiunea sêrbo-bulgară pentru aplanarea cestiunei Bregovei a recunoscutŭ teritoriulŭ din litigiu alŭ Bregovei ca fiindŭ alŭ Serbiei. Toţĭ membrii subsemnară protocolulŭ privitorŭ la acésta şi comunicară decisiunea imediatŭ ambelorŭ guverne.

DIVERSE.

O judecată de pe timpulŭ lui Grigorie Ghica. — În „Pĕcatele tinereţelorŭ,“ rĕposatulŭ Const. Negruzzi povestesce următórea întêmpiare: Într'una din ḑilele anului 1826 printre alte hârtii, logofĕtulŭ alŭ doilea înfăţişă d lui Grigorie Ghica o anafora a divanului pe vr'o trei, patru coale de hârtiă. După ce îi cetì vr'o douĕ părţĭ din ea: — „Ce e aceea?“ — întrébă Vodă. — „O anafora a divanului în pricina unorŭ banĭ, ce pretinde Stoica dela Mihailŭ.« — Cine suntŭ aceia?“ — »Doi neguţătorĭ de aicĭ din oraşŭ.“ — „Ḑice, că deşi Stoica are dovadă, că are sĕ ia o sumă de banĭ dela Mihailŭ, dér Mihailŭ întimpină, că acei banĭ erau... fiindcă... Sĕ vĕdŭ, ce ḑice.“ — »Cetesce dintâiu,“ ḑise Ghica. Logofĕtulŭ alŭ doilea începù a cetì anaforaua... Domnulŭ asculta. Acum era pe la a şésea faţă. — „Am uitatŭ câte ai spusŭ până aci, logofete,“ ḑise Vodă, »începe dintâiu“. Bietulŭ funcţionarŭ vĕrsândŭ sudorĭ, reîncepŭ cetirea, care acum merse până la încheierea ce se sfârşia cu obicĭnuita formulă: „Ear desĕvêrşita hotărîre rĕmâne la înţelepciunea M.-Tale.« — »Şi ce hotărîre sĕ dea înţelepciunea mea,“ ḑise Ghica, „când din tóte ḑisele şi des-ḑisele lorŭ n'am înţelesŭ nimicŭ? La începutŭ are dreptate Stoica, la mijlocŭ Mihailŭ şi la códă şi Stoica şi Mihailŭ. Aferimŭ! bunĭ judecătorĭ am! Şi de câtă vreme se lănţuesce pricina acésta?“ — »De patru anĭ,“ — „Patru anĭ! Şi pentru ce n'a trimis'o în cercetarea staroştilorŭ de isnofurĭ, după cum e obiceiulŭ între breslaşĭ?« — „Nu sciu.“. — „Buiurdisesce-o către starostii breslelorŭ, ca s'o cerceteze, s'o pună la cale, şi sĕ-mĭ facă de-a dreptulŭ mie anaforaua.“ Funcţionariulŭ făcù, ce i-se porunci. Peste douĕ ḑile, logofĕtulŭ alŭ doilea îi înmână o anafora pe o jumĕtate cólă hârtiă, în care erau următórele: „Măria ta! Am cercetatŭ şi am hotărîtŭ: Stoica sĕ plătéscă cincĭ sute lei lui Mihailŭ; pentru care amŭ şi bĕutŭ adălmaşulŭ la cârciuma lui Badacă Plecatele slugĭ M. Tale.“ — „Maşala!“ strigă Ghica Vodă, smucindŭ hârtia dinmâna logofĕtului, şi sărutând-o. „O! de s'ar sfêrşi aşa tóte judecăţile în domnia mea! Ascultă logofete! scrie îndată aicĭ pe hârtia asta, că întărimŭ aceastâ hotărîre, şi poruncimŭ, sĕ nu se strămute în vecĭ“. După ce a scrisŭ logofĕtulŭ, domnulŭ iscălì şi Muhurdarulŭ puse pecetea.

***

Jidovŭ din German. — Unŭ nepotŭ alŭ predicatorului curţii, Stöcker, unŭ tinĕrŭ comerciantŭ, a trecutŭ în ḑilele acestea în Berlinŭ la judaismŭ. Stöcker jun., asupra căruia se pare că discursurile cele pióse ale unchiului sĕu n'au făcutŭ nicĭ o impresiune, s'a cununatŭ Marţia trecută în Berlinŭ cu o damă de confesiunea mosaică, care 'i cucerise inima. Lume 'ntórsă!

Editorŭ: Iacobŭ Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ Dr. Aurel Mureşianu

Dare-arŭ, brăduţŭ, D-ḑeu
Ca frunḑuţa ta a sta
Şi véra ca şi érna,
Şi pe vêntŭ şi pe rĕcóre
Şi când a fi vremea móle.
Maica Sântă 'n pólă puse
Pe fiiulŭ Sântŭ, şi se duse
Pe drumŭ, greu se ostenea
Punea josŭ şi odinea,
Dice către Tisa verde:
Stăi Tisă şi mĕ dumbresce.
Tisa o statŭ şi o d'umbritŭ
Maica sântă o fericitŭ
Dare-arŭ, Tisă D-ḑeu
Că frunḑuţa ta ar sta
Şi véra ca şi érna,
Şi pe vêntŭ şi pe recóre
Şi când a fi vremea móle.
Maica Sântă 'n pólă puse
Pe fiiulŭ Sântŭ şi se duse
Pe drumŭ, greu se ostenea
Punea josŭ şi hodinea,
Dice câtr'unŭ ploputŭ verde,
Stai ploputŭ şi mĕ dumbresce!
Elŭ n'o statŭ şi n'o umbritŭ
Precesta l'a furisitŭ:
Dare-arŭ, ploputŭ, D-ḑeu
Că frunḑuţa ta n'ar sta
Nicĭ véra ca şi érna,
Nicĭ pe vêntŭ nicĭ pe rĕcóre,
Nicĭ când a fi vremea móle.

Crăciunulŭ celŭ bĕtrânŭ:

Florile dalbe!
Vine Crăciunŭ celŭ bĕtrânŭ
Ca sĕ dée la boi fênŭ,
Vĕḑŭ eslea luminândŭ
Din plociumpĭ făclii arḑêndŭ,
Prin grădele
Luminele
In flórea fênului a cătatŭ
Află unŭ fiiŭ nebotezatŭ,
Şi-lŭ luară
Şi-lŭ duseră
La apa lui Iordanŭ.
Acolo l'o botezatŭ,
Mândru nume i'o aflatŭ
Ca şi la unŭ împĕratŭ:
Isusŭ Chistosŭ
Domnulŭ nostŭ.

Craii şi prorocii.

Prorocit'o prorocitŭ
Trei prorocĭ pe fiiulŭ Sântŭ
Cu trei crai de s'o întîlnitŭ;
Bună ḑiua domnilorŭ,
—Sănătoşĭ prorocilorŭ
Unde voi domnĭ de plecaţĭ
Şi eu grabă alergaţĭ?
—Aicea la Rusalimŭ,
C'amŭ auḑitŭ c'o născutŭ
O născutŭ şi fiiulŭ Sântŭ,
In curţile lui Davidŭ.

Pe deasupra curţilorŭ
Mândră-o stea a strălucitŭ,
După ea amŭ călĕtoritŭ
Noi érăşĭ din rĕsăritŭ

Tânguirea lui Adamŭ.

Lângă pórta raiului
Şede Adamŭ cu Eva lui
Către pórtă ei privindŭ
Şi cu jale suspinândŭ;
Li se mustră binele,
Decĭ îşĭ plângŭ pĕcatele.
Şi le plângŭ ei cu bănatŭ
Că de raiu i-au depărtatŭ
Raiulŭ 'ngrăditŭ cu bine
Nu m'aşŭ despărţi de tine
De mirosulŭ florilorŭ
De zuzetu albinilorŭ,
Ér celŭ şérpe veninatŭ
Elŭ de raiu ne-au depărtatŭ
Unde'lŭ aflì 'n drumŭ culcatŭ
Capulŭ sĕ-i fiă sfărmatŭ.

Diana fată d'albă.

Lângă mare colo 'n josŭ
Domnuţŭ bunŭ!
Intr'unŭ ritŭ tare frumosŭ
Est' unŭ pomŭ înrămuratŭ
Cu crăngile atêrnatŭ,
Da la umbra pomului
Şéde D'ana,
Pădurénа
Cu mirele lângă ea,
Josŭ pe mare se uita
Micĭ corăbierĭ vedea,
Adunândŭ corabia
Pe valurĭ ca postavurĭ
Cu spume ca de giolgiurĭ
Câţĭ trecură
Toţĭ tăcură,
Când fu unu
Dindĕrĕtŭ,
Nu sĕ trécă
Şi sĕ tacă,
Elŭ grăbia
De cuvénta:
D'ana D'ana,
Fată d'albă,
Ce ţi-e ţie-acestŭ tinĕrŭ?
— Nu mĭ-e frate nice vĕrŭ,
Ci mĭ-e mire tinerelŭ
Mi l'o trimisŭ Dumneḑeu.

(Va urma.)

Cursulŭ la bursa de Viena

din 29 Decemvre st. n. 1886.

Rentă de aurŭ 5%	104.15	Bonurĭ croato-slavone	105.50
Rentă de hârtiă 5%	93. 0	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98.75
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	152.25	Imprumutulŭ cu premiu ung.	120 75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	99.50	Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului	123.40
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	126 —	Renta de hărtiă austriacă	82.65
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	117 50	Renta de arg. austr.	83 25
Bonurĭ rurale ungare	104.60	Renta de aurŭ austr.	112 —
Bonurĭ cu cl. de sortare	1C4.30	Losurile din 1860	137.20
Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ	104.20	Acţiunile băncei austro-ungare	881 —
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.20	Act. băncei de creditŭ ung.	303.60
Bonurĭ rurale transilvane	104.50	Act. băncei de creditŭ austr.	295.50
		Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.97
		Napoleon-d'orĭ	9.97
		Mărcĭ 100 împ. germ.	61.85
		Londra 10 Livres sterlinge	126.70

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 28 Decemvre st. v. 1886.

	Cump.	vĕnd.
Renta română (5%).	91—	92—
Renta rom. amort. (5%)	92 1/2	93 1/4
» convert. (6%)	86 1/4	87—
Împr. oraş. Buc. (20 fr.)	33—	36—
Credit fonc. rural (7%)	104—	105—
» „ „ (5%)	87 1/4	88—
» » urban (7%)	101—	102—
» » » (6%)	94—	95—
» » » (5%)	84 1/4	85—
Banca naţională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Naţională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	17. 1/4	17. 1/2
Bancnote austriace contra aurŭ.	2.01	2.03

Cursulu pieţei Braşovŭ

din 30 Decemvre st. n. 1886.

Bancnote românescĭ	Cump.	8.44	Vĕnd.	8.46
Argint românesc	»	8.40	»	8.42
Napoleon-d'orĭ	»	9.94	»	9.97
Lire turcescĭ	»	11.30	»	11.33
Imperialĭ	»	10.30	»	10.33
Galbenĭ	»	5.95	»	5.97
Scrisurile fonc. »Albina»	»	100.50	»	101.50
Ruble Rusescĭ	»	116.—	»	117.—
Discontulŭ	»	7—10% pe anŭ.		

Tarifa anunţurilorŭ şi inserţiunilorŭ.

Anunciurĭ în pagina a IV-a linia de 30 litere garmond fl. —cr. 6.
Pentru inserţiunĭ şi reclame pagina a III linia à fl. — cr 10.

Pentru repeţirĭ se acórdă următórele rabate:

Pentru repeţirĭ de 3— 4 orĭ	10%
„ „ „ 5— 8 „	15%
„ „ „ 9—11 „	20%
„ „ „ 12—15 „	30%
„ „ „ 16—20 „	40%
Dela 20 de repeţirĭ în susŭ	50%

Pentru anunciurĭ ce se publică pe mai multe lunĭ se facŭ învoirĭ şi reducerĭ şi peste cele însemnate mai susŭ.

Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă. *ADMINISTR. „GAZ. TRANS“*

Tipografia ALEXI, Braşovŭ.